
**Lag
om ändring i lagen (1988:609) om målsägandebitråde;**

SFS 1994:59

Utkom från trycket
den 8 mars 1994

utfärdad den 24 februari 1994.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 1 — 3, 6 och 8 §§ lagen (1988:609) om målsägandebitråde skall ha följande lydelse.

1 §² När förundersökning har inletts skall ett särskilt biträde för målsäganden (målsägandebitråde) förordnas i mål om

1. brott enligt 6 kap. brottsbalken, om det inte är uppenbart att målsäganden saknar behov av sådant biträde,

2. brott enligt 3 eller 4 kap. brottsbalken, på vilket fängelse kan följa, eller enligt 8 kap. 5 eller 6 § brottsbalken eller försök, förberedelse eller stämpling till sådant brott, om det med hänsyn till målsägandens personliga relation till den misstänkte eller andra omständigheter kan antas att målsäganden har behov av sådant biträde,

3. annat brott enligt brottsbalken, på vilket fängelse kan följa, om det med hänsyn till målsägandens personliga förhållanden och övriga omständigheter kan antas att målsäganden har ett särskilt starkt behov av sådant biträde.

Målsägandebitråde får förordnas i högre rätt, om åklagaren eller den tilltalade har överklagat domen i ansvarsdelen.

2 § Målsägandebitråde får inte förordnas sedan åklagaren har beslutat att allmänt åtal inte skall väckas eller att sådant åtal skall läggas ned.

3 § Målsägandebitrådet skall ta till vara målsägandens intressen i målet samt lämna stöd och hjälp till målsäganden.

¹ Prop. 1993/94:26, bet. 1993/94: JuU12, rskr. 1993/94:124.

² Senaste lydelse 1990:999.

Målsägandebiträdet skall bistå målsäganden med att föra talan om enskilt anspråk i anledning av brottet, om detta inte görs av åklagaren. Målsägandebiträdets uppgift kvarstår även om talan avskilts enligt 22 kap. 5 § rättegångsbalken för att handläggas som särskilt mål enligt reglerna för tvistemål, såvida inte målet handläggs enligt 1 kap. 3d § rättegångsbalken. Målsägandebiträdets uppgift kvarstår också om tingsrättens dom överklagas endast i fråga om enskilt anspråk.

6 § Om ett målsägandebiträde förordnas, ersätts målsägandens därefter uppkommande kostnader för bevisning och utredning med anledning av talan om enskilt anspråk och, i fall där målsägandebiträdets uppgift kvarstår enligt 3 § andra stycket, för resa och uppehälle i samband med inställelse inför domstol, i samma utsträckning som om målsäganden beviljats allmän rättshjälp med anledning av en sådan talan.

8 § Bestämmelserna i 31 kap. rättegångsbalken om skyldighet för den tilltalade eller annan att till staten återbetala kostnader som enligt rättens beslut betalats av allmänna medel gäller även i fråga om kostnader enligt denna lag. I mål där målsägandebiträdets uppgift kvarstår enligt 3 § andra stycket gäller beträffande dessa kostnader bestämmelserna i 18 kap. rättegångsbalken om ansvar för motparts rättegångskostnader.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1994.

På regeringens vägnar

REIDUNN LAURÉN

Lena Moore
(Justitiedepartementet)